

[Ninn-Hansen.]

svar således, at han vil bestræbe sig på at holde samlingen intakt? Vil den højtærede minister henvende sig til de direkte interesserede repræsentanter for akademiet og de faglige kunstnerorganisationer, forinden afgørelse træffes?

Undervisningsministeren (Bomholt): Et interview i et blad må give udtryk for den interviewedes tanker og tendens, og i så henseende var interviewet fuldkommen rigtigt. Dermed er ikke givet, at alle enkeltheder helt svarer til det, der ligger i en tanke, og med hensyn til de fotografiske gengivelser vil jeg ikke kunne tiltræde den lidt for absolutte form, interviewet har fået.

Det ærede medlem stillede mig det spørgsmål, om jeg ønskede at bevare samlingen intakt. Det tør jeg ikke sige noget som helst om. Derimod er det klart, at jeg må holde mig i nær kontakt med sagkundskaben på disse områder, og det har jeg da også gjort indtil nu. Men om samlingen skal bevares samlet eller opdeles som tidligere, det må afgøres i de kommende overvejelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Petra Petersen* til fiskeriministeren.

Hvad agter ministeren at gøre for at sikre fiskebestanden i indvandene?

Petra Petersen: Jeg tror ikke, den højtærede fiskeriminister er i tvivl om, hvad der er årsagen til mit spørgsmål. Igennem flere år har indvandsfiskerne rettet henvendelse til fiskeriministeriet om at træffe foranstaltninger til at ophjælpe fiskebestanden i vore indre farvande. Fiskerimyndighederne og biologerne ved udmærket, at der i øjeblikket foregår en skænselsløs udryddelse af fisk i disse farvande; og at dette er intet mindre end en katastrofe for vore indvandsfiskeres muligheder for eksistens, kan enkelte tal vise. Det samlede antal sildebundgarn er for Rudkøbingfiskernes vedkommende i løbet af få år faldet fra 140 til 13 garn.

Det er dog ikke alene vore indvandsfiskeres eksistens, det drejer sig om; det er en sag af betydning for hele vort fiskerierhverv. I „Dansk Fiskeritidende“ for 12. februar i år har direktøren for Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser, dr. phil. Vedel Tåning, skrevet en artikel, hvori han bl. a. siger, at ved et fornuftigt fiskeri kan man tage et vist og sikkert udbytte ind, medens ukontrolleret og umådeholdent fiskeri hurtigt vil bringe udbyttet til at falde. Når vi nu ved, at et sådant umådeholdent fiskeri med trawl gennem flere år har fundet sted i vore indvande, må vi for fiskeriets egen skyld have hånd i hanke med dette fiskeri. Vi er bekendt med, at fiskeriministeren henviser til, at fiskeriloven har bestemmelser, der giver fiskerne mulighed for at lave lokale vedtægter for at hindre den rovdrift, der finder sted i indvandene og ødelægger fiskeyngelen, men ministeren ved jodmærket, hvad erfaringerne også har vist, at dette ikke er nok, og derfor er det, jeg har stillet spørgsmålet: Hvad agter ministeren at gøre for at sikre fiskebestanden i indvandene?

Fiskeriministeren (Chr. Christiansen): Det ærede medlems spørgsmål om, hvad jeg agter at gøre for at sikre fiskebestanden i indvandene, giver mig en kærkommen lejlighed til at fremkomme med nogle bemærkninger angående indvandsfiskeriets forhold.

Det kan ikke skjules, at bl. a. den stigende tekniske udvikling i fiskeriet har medført en nedgang i fiskebestanden i mange af de danske indre farvande. Dertil kommer en række særlige problemer for indvandsfiskerne — såsom høje driftsudgifter, vanskeligheder med salgsorganisation og transportforhold — som tilsammen har bragt mange indvandsfiskere i en alvorlig økonomisk stilling.

Efter min mening er der særlig to veje, man kan gå for at prøve at sikre bestanden, nemlig for det første at tilføre områderne flere fisk ved omplantning fra andre steder.